Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: ”En polsk Familie: 1-2. - 1926”, i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF , 1926-29, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614157808/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

— »See Maanen er dunkel og Solen er bleg
Paa Heden i Vinter og Vind.«

»Ak! Jorden har drukken min Beilers Blod,
Derfor er jeg hvid om Kind.«
— »Tartaren har myrdet ham ved min Rod
Paa Heden i Vinter og Vind.«

Neppe var denne Sang endt, før flere Retsbetjente nærmede sig, der befalede Sangeren og hans Datter at følge dem. Da Bønderne hørte dette, klyngede de sig tæt om Sangeren, og deres Ansigter bleve saa truende, at Starostens Folk et Øieblik stode i Tvivl om, hvad de skulde foretage, dog, efter kort Betænkning, grebe de til deres Værger, og da Bønderne syntes fast bestemte til før at lade Livet, end at forlade den blinde Sanger, var det upaatvivlelig kommen til et blodigt Slagsmaal, hvis ikke Czernim havde lagt sig derimellem.

»Værer rolige!« raabte han, »den blinde Sanger maa i Fængsel, den Sag er afgiort; det er jo ogsaa et skammeligt Foretagende at synge Folkesange i Polen. Vide I ikke, at Fyrst Constantin nylig kiøbte en Papegøie for mange Penge, blot for at have den Glæde at dreie Halsen om paa den, saavidt gik denne store Regent i sin retfærdige Vrede, fordi det oprørske Dyr, i hans Nærværelse, reciterede en eneste Linie af en slig gammel Sang; naar Papegøier ikke mere finde Naade for Herskerens Øine, hvad maae da Menneskene vente sig!« —

Men trods den Ærbødighed, Bønderne nylig havde viist Czernim, syntes de dog nu aldeles ikke at ville afstaae fra deres Forsæt, i hvilken Beslutning de end mere bestyrkedes af Adalbert, der, efter længe at have staaet tvivlraadig, endelig udbrød: »Mine Venner! her ligger en Misforstaaelse til Grund, min